

# РЕШЕНИЕ

№ 39593

гр. София, 27.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в**  
публично заседание на 10.07.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3151** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № ПАМ -1/ 26.02.2025г. на КЕВР, в частта му по т.3, т.4 и т.5, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка.

В жалбата е посочено, че оспореното решение незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с материалния закон. Твърди се, че от КЕВР не са обсъдени възраженията на дружеството-жалбоподател. Сочи се, че от КЕВР не е установено неправомерно поведение то страна на дружеството, наложените мерки са съразмерни на целта на закона; налице е различно третиране на клиентите на абоната; административният акт е постановен в нарушение на Закона за предоставяне на финансова подкрепа на битови крайни клиенти на електрическа енергия (ЗПФПБККЕЕ).Излагат се подробни съображения в тази насока. Сочат се доводи и за нищожност на оспорения акт. Иска се прогласяването на нищожност на решението в оспорената му част, алтернативно неговата отмяна.В съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с

представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано на основание 21, ал. 1, т. 44, чл. 75, ал. 2, чл. 76, ал. 1, 2 и 4, чл. 77, ал. 2 и ал. 4, чл. 78, чл. 80 от Закона за енергетиката и чл. 10, ал. 1, т. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) и на нейната администрация. Със Заповед № 3-Е-385 от 30.12.2024г. на председателя на КЕВР е определена работна група със задача да извърши извънредна проверка по документи и на място за изпълнение на условията на Лицензия № Л-135-07/ 13.08.2004г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, издадена на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, във връзка с информация от медиите за продължително прекъсване на електрозахранването в множество населени места на лицензионната територия./ л.920 от делото/.

В тази връзка с писмо изх. № Е-13-62-130/31.12.2024 г. от дружеството са изискани писмени документи и информация относно населените места на лицензионната територия, които са били с нарушено електрозахранване в периода 22.12.2024 г. - 30.12.2024г./ л.919 от делото/. С писма от 14.01.2025 г. и 17.01.2025г. до КЕВР са изпратени част от поисканите документи./ л.718-917 от делото/.

С писма от 28.01.2025 г. и 31.01.2025 г. от дружеството са поискани допълнително информация и писмени документи във връзка с клиентите които са засегнати от спирането на електрозахранването, както и данни за размера на извършените от дружеството разходи за ремонти през 2023 г. и 2024 г./ л.716-717 от делото/. С писма от 10.01.2025 г. от 22.01.2025 г. 27.01.2025 г., 03.02.2025 г. и 04.02.2025 г. дружеството е предоставило исканите документи./ л.528-716 от делото/

След извършване на проверка на документите и след извършена проверка на място на енергийни обекти, които са аварирали е издаден Констатилен протокол № Е-1/04.02.2025г., за който дружеството ЕРМ Запад е уведомено с писмо от 05.02.2025г. / л.525-526 от делото/.

С писмо от 17.02.2025 г. ЕРМ Запад е изразило становище по връчения му протокол от 04.02.2025 г.

Изготвен е доклад с вх. № Е-ДК-284/21.02.2025г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ до председателя на КЕВР, в който след анализ на документите от извънредната проверка като е констатирано извършени от дружеството действия, с които се нарушават условията за извършване на лицензионната дейност, като не е спазило чл.58 от ОУ, и е посочено, че на основание чл.201, ал.2, т.1, б.„а“ от ЗЕ следва да бъде наложена – ПАМ – писмено разпореждане за предприемане на задължителни действия в определен срок/ л.495-516 от делото/. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 26.02.2025 г. / извлечение от протокол № 61/26.02.2025 г., като е разгледан доклада, приет е същият, прието е решение за налагане на ПАМ на дружеството. / л.482-494 от делото/.

С Решение № ПАМ-1 от 26.02.2025 г., по т. 3, т. 4 и т. 5, КЕВР е дала на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД следните задължителни писмени разпореждания:

- в седемдневен срок от получаване на решението, в съответствие с разпоредбата на чл. 58 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (ОУ) да определи размера на дължимата неустойка на всеки свой битов клиент, останал без електрозахранване повече от 24 часа в периода от 21.12.2024 г. до 31.12.2024 г., с изключение на тези с нулева консумация за последните 13 месеца и такива с прекъснато електрозахранване поради неплатени задължения или неправомерно използване на електрическа енергия;

- в седемдневен срок след изпълнение на горното разпореждане „Електроразпределителни мрежи

Запад“ ЕАД да издаде съответните данъчни документи и да извърши плащания към „Електрохолд Продажби“ ЕАД, което да приспадне неустойката от общата стойност на фактурата/ите за всички клиенти, с изключение на получилите такава чрез банков превод или изплатени на каса преди датата на решението. Разпореждането не отменя правото на клиента да поиска заплащане на неустойката чрез банков превод и

- в седемдневен срок от изпълнение на горните разпореждания „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да представи в КЕВР доказателства за изпълнението им, вкл. и информация/ л.471-481 от делото/

От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност с оглед на което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР. Комисията е колегиален орган, състоящ се от 5 членове, включително председател, който орган се произнася е мотивирани решения, приети е мнозинство повече от половината от общия брой членове, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката - при упражняване правомощия в енергетиката - чл. 11, ал. 1 и чл. 13, ал. 3 от ЗЕ. Съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗЕ, Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии. Чл. 77, ал. 2 от ЗЕ предвижда, че в изпълнение на контролните си правомощия комисията извършва проверки чрез упълномощените от нея лица, както и налага принудителни административни мерки /ПАМ/.

Член 201, ал. 1, т. 3 от ЗЕ оправомощава КЕВР да прилага принудителни административни мерки, когато установи, че контролираните по този закон лица са извършили или извършват действия, е които нарушават условията за извършване на лицензионната дейност. По силата на чл. 201, ал. 2, б. „а“ от ЗЕ с цел предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и за отстраняване на вредните последици от тях, КЕВР разпорежда писмено преустановяване извършването на определени действия или за задължително предприемане на такива действия в определен срок. От представеното с административната преписка Извлечение от Протокол № 61 от 26.02.2025 г., по т. 10 се установява, че на закрито заседание на КЕВР, пълен състав, проведено на 26.02.2025 г., на което са присъствали всичките петима членове. Комисията е взела процесното решение с пет гласа „за“.

С оглед на горното съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на неговата компетентност при спазване на изискванията на чл. 59 от АПК, същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, с оглед на което същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съобразно чл. 77, ал. 2 от ЗЕ, КЕВР е извършила извънредна проверка чрез определена от председателя работна група. Последната е изготвила доклад, приет на закрито заседание от КЕВР. Съставен е Констативен протокол

Е-1/04.02.2025г., съгласно разпоредбата на чл.80, ал. 1 от ЗЕ, като същият е връчен на упълномощен представител на дружеството на 07.02.2025г. Изготвен е Доклад с вх. № Е-

ДК-284/21.02.2025г. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 26.02.2025г. , на което докладът е приет.

С оглед на горното съдът намира, че в административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазени са изискванията на чл. 202, ал. 1 от ЗЕ, който регламентира, че принудителните административни мерки по чл. 201 се прилагат въз основа на констативен протокол, съставен от лицата, имащи право да упражняват контрол по този закон, с писмено мотивирано решение на комисията.

Съгласно чл. 201, ал. 1, т 1 от ЗЕ, Комисията или министърът на енергетиката прилагат мерките по ал. 2, когато установят, че контролираните по този закон лица, техните служители, лица, които по договор изпълняват ръководни функции в тях или сключват сделки за тяхна сметка, са извършили или извършват действия, с които нарушават разпоредби на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му, на актове на комисията и на министъра на енергетиката. Според ал. 2, т. 1, б. „а“ от същата разпоредба, в случаите по ал. 1 с цел предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и за отстраняване на вредните последици от тях, комисията или министърът на енергетиката или упълномощените от тях лица съобразно компетентността им налагат следните принудителни административни мерки: разпореждат писмено преустановяване извършването на определени действия или за задължително предприемане на такива действия в определен срок.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че оспореното решение не съдържа конкретни мотиви за налагане на санкцията. В административния акт са посочени както фактическите обстоятелства, от значение за неговото издаване, така и конкретни съображения, от които става ясна по безспорен начин волята на административния орган.

От съдържанието на административния акт по категоричен начин се установява, че липсата на заповед на министъра на енергетиката не е мотив, от който КЕВР е извела своите правни изводи за необходимостта от налагане на принудителна мярка, а е част от относимата фактическа обстановка, преценена в хода на административното производство. Защото липсата или наличието на заповед за ограничителен режим безспорно следва да се отчете при преценката за начина на изпълнение на лицензионната дейност, тъй като по силата на чл. 72, ал. 1 от ЗЕ такъв режим се въвежда в случаите, когато се налага ограничаване или прекъсване на снабдяването за време по-дълго от 48 часа на територията на цялата страна или на част от нея. Енергийните предприятия не са задължени да изплащат обезщетения за щетите, нанесени в резултат на ограничителен режим - чл. 74, ал. 2 от ЗЕ. Следователно, прекъсването на електрозахранването при наличието на заповед по чл. 72, ал. 1 от ЗЕ изключва отговорността на дружеството, съответно прекъсването му при липсата на такава заповед е факт, който налага реализиране на отговорността на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД. Ето защо, правилно КЕВР е отчела липсата на заповед по чл. 72, ал. 1 от ЗЕ, като част от фактическата обстановка при постановяване на процесното решение.

Следва да се отбележи, че КЕВР е постановила решението си в резултат на извършена извънредна проверка на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за безпрецедентната аварийност на електроразпределителната мрежа на дружеството, в резултат на която в периода от 21.12.2024 г. до 31.12.2024 г. без електрозахранване над 24 часа са били не изолирани клиенти, а над 15 хил. клиенти в 81 населени места в 15 общини в 5 области. Също така, следва да се съобрази и обстоятелството, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД има информацията за това кои клиенти са били без електрозахранване, тъй като в хода на извършената от КЕВР проверка, самото дружество е предоставило в Комисията такава подробна информация. Неоснователно жалбоподателя счита, че в случая е приложима хипотезата на чл. 64 от ОУ, а именно, че

пострадалата страна е длъжна в срок до 5 (пет) дни от узнаването писмено да уведоми другата страна в случаите, когато е претърпяла вреди от действие или бездействие на другата страна. Това обаче не е така, тъй като в чл. 58 от ОУ ясно е посочено, че клиентът уведомява дружеството не за вреди или бездействие, а за липса на електрозахранване, защото правопораждащият факт за дължимостта на неустойката по чл. 58 от ОУ не е настъпила вреда или бездействие, а липса на електрозахранване.

При осъществяване на своите правомощия КЕВР по силата на чл. 23, т. 4 от ЗЕ, е задължена да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. По смисъла на чл. 43, ал. 2, т. 1 „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД осъществява монополна дейност на лицензионната си територия. Защитната теза на електроразпределителното дружество не е съобразена с монополното му положение и с факта, че в отношенията монополист-клиент държавните органи са тези, които гарантират защитата на интересите на клиентите. Израз на такава защита е именно решенията за налагане на ПАМ.

Съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспореното решение поради противоречие на същото с материалния закон.

Позоваването на жалбоподателя на разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН в конкретния случай е неприложимо. Налице е разпоредба на специален закон, каквато е нормата на чл. 201, ал. 1, т. 3 от ЗЕ. Последната разпоредба повелява, че принудителни административни мерки се налагат, когато контролираните лица, каквото е „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, като титуляр на лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия“, са извършили или извършват действия, с които нарушават условията за извършване на лицензионната дейност.

В конкретния случай относими лицензионни задължения, както правилно е приела КЕВР в оспорения акт са: предвиденото в т. 1.3.5. от лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. от издадена на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за дейността „разпределение с електрическа енергия“ задължение лицензиантът експлоатира и поддържа мрежата в съответствие с Правилата на мрежата и по начин, осигуряващ непрекъснатост, надеждност и ефективност на разпределението на електрическа енергия и намаляване на технологичните разходи; предвиденото в т. 1.3.8. от посочената лицензия задължение лицензиантът да отстранява повредите и аварията на мрежата във възможно най-кратки срокове в съответствие с действащото законодателство; задължението по чл. 58 от ОУ за изплащане на неустойки на клиентите си при липса на електрозахранване повече от 24 часа. Това задължение е лицензионно, тъй като по смисъла на чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) утвърдените общи условия на договори са неразделна част от лицензите.

От събраните по делото доказателства във връзка с посочените лицензионни задължения на ЕРМ Запад, предоставени от самото дружество, по повод на извършената проверка от КЕВР за причините довели до липсата на електрозахранване за повече от 24 часа, съответно за неотстраняването на аварията в този срок, безспорно се установява, че дружеството не е спазило посочените по-горе лицензионни задължения, съгласно предоставената му лицензия. Видно от доказателствата и констатациите на контролните органи извършили проверки и на място, повишената аварийност на проверените на място електропроводи е предпоставена от факта, че състоянието им не е в пълно съответствие с изискванията на наредби те по чл. 64, ал. 9 и чл. 83, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЕ. Така, аварията са предизвикани от паднали върху проводниците клони и висока растителност, счупени, корозирали и амортизирани стълбове и непочистени сервитутни зони. При проверката на място длъжностните лица от КЕВР са установили, че неизправностите, посочени по-горе и в технологичните карти, са неотстранени.

На следващо място безспорно е установено, че средствата, изразходвани от

дружеството за поддръжка и ремонт и за поддръжка на сервитутните зони са недостатъчни. Тези факти и обстоятелства са били известни и са били под контрола на ЕРМ Запад, като дружеството е следвало навременно да предприеме необходимите мерки, но не го е направило. Като последица от това са настъпили аварии, причинили липса на електрозахранване на огромен брой клиенти. Ето защо, в случая е налице хипотезата на чл. 201, ал. 1, т. 3 от ЗЕ.

Неправомерно поведение е налице и по отношение на задължението за изплащане на неустойки по чл. 58 от ОУ. За да обоснове тезата си, че при прилагането на чл. 58 от ОУ КЕВР не е установили неправомерно поведение, „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е посочило, че правоотношенията, възникнали от прилагане на ОУ са гражданско-правни и клаузата по чл. 58 не се прилага автоматично. Това разбиране на се споделя от настоящия състав.

Разпоредбата на чл. 104а, ал. 1 от ЗЕ предвижда крайните клиенти да използват съответната електроразпределителна мрежа, към която са присъединени, при публично известни общи условия, които се одобряват от КЕВР. Правомощието на КЕВР да одобрява предвидените в ЗЕ общи условия е регламентирано в чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗЕ. В изпълнение на това правомощие КЕВР е одобрила ОУ. По този начин от страна на орган на държавната власт, какъвто е КЕВР, е въведено нормативно регулиране на отношения между равнопоставени субекти, посредством което те стават част от реда на държавното управление. Така държавата се намесва в гражданскоправни по своя характер отношения, които иначе се уреждат при съгласуване волята на двете страни. Одобрените ОУ са неразделна част от издадената на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“ - арг. от чл. 49, ал. 2, т. 7 от НЛДЕ. Следователно нарушаването на ОУ води до нарушаване на условията по лицензията. Общите условия на договорите съгласно чл. 49, ал. 2, т. 7 от НЛДЕ са неразделна част от лицензията за дейността „разпределение на електрическа енергия“ и Комисията разполага с материална компетентност да извършва контрол за изпълнение на лицензионната дейност на електроразпределителните дружества по въпроси, уредени в общите условия. В тази насока е и трайната съдебна практика на ВАС.

Съгласно чл. 58 от ОУ в случай че клиентите останат без електрозахранване повече от 24 часа по вина на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, дружеството заплаща неустойка в размер на 30 лева. В случай че преустановяването на електрозахранването е с продължителност над 36 часа, „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД дължи на клиента допълнително неустойка в размер на 20 лв. за всеки започнал период от 12 часа, през който клиентът е без електрозахранване. В тази връзка, следва да се отчете фактът, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД има информацията за това кои клиенти са били без електрозахранване, тъй като в хода на извършената от КЕВР проверка, самото дружество е предоставило в Комисията такава подробна информация. Поради това, както е и прието в процесното решение не е необходима някаква допълнителна идентификация на клиентите за целите на заплащане на неустойката.

Не се споделя от съда и твърдението на жалбоподателя, че с оспореното решение по т.4, КЕВР недопустимо разпростира действието на решението върху трето лице - „Електрохолд Продажби“ ЕАД, като разпорежда на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да издаде съответните данъчни документи и да извърши плащания към „Електрохолд Продажби“ ЕАД, което да приспадне неустойката от общата стойност на

фактурата/ите за всички клиенти, с изключение на получилите такава чрез банков превод или изплатени на каса преди датата на решението.

В тази част административният акт не възлага недопустими действия, а точно обратното - действия, които са съобразени с регламентирания в чл. 29 от Правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ) финансов механизъм и начин на заплащане от крайните битови клиенти на предоставяните им услуги, както следва: от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД - мрежови услуги (достъп и пренос през електрическата мрежа) и от „Електрохолд Продажби“ ЕАД - снабдяване с електрическа енергия. По смисъла на чл. 29, ал. 1 и ал. 2 от ПТЕЕ оператора на електроразпределителна мрежа (каквото е „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД) крайният снабдител (каквото е „Електрохолд Продажби“ ЕАД) фактурира и събира от битовите клиенти дължимите от тях суми за предоставените от мрежови услуги и ги заплаща на оператора. Следователно, въз основа на посочените разпоредби „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД не фактурира на крайните си битови клиенти предоставените мрежови услуги. Ето защо, за да бъде възможно размера на неустойките да бъде отчетен във фактурите на битовите крайни клиенти (които, както казахме се издават само от крайния снабдител) е необходимо „Електрохолд Продажби“ ЕАД да има данни за размера на неустойката, дължима от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД на всеки краен битов клиент. По тази причина, КЕВР не налага принудителна мярка на „Електрохолд Продажби“ ЕАД, а разпорежда на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да предостави на крайния снабдител необходимата информация за целите на фактурирането.

Оспореното решение по т.3,4 и 5, не е в противоречие с ЗПФПБККЕЕ, както твърди жалбоподателя. Действително, ЗПФПБККЕЕ е приет преди постановяване на Решение № ПАМ-1 от 26.02.2025 г. на КЕВР, но следва да се има предвид, че законът няма отношение към предмета на Решение № ПАМ-1 от 26.02.2025 г. на КЕВР, тъй като видно от мотивите на законопроекта, достъпни на електронната страница на Народното събрание, целта на ЗПФПБККЕЕ е създаване на правна уредба за изплащане на **целеви бюджетни средства** за подкрепа на крайните битови клиенти на електрическа енергия, останали без електроснабдяване в периода от 21.12.2024 г. до 31.12.2024 г. В мотивите е посочено също, че бюджетния финансов ресурс за подкрепа се предоставя в допълнение към предвидените в общите условия на дружествата неустойки. Изложеното обосновава извод, че противно на твърдяното от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, с ЗПФПБККЕЕ не се отстраняват вредните последици от неизпълнение на лицензионни задължения на електроразпределителните дружества, нито води до двойно заплащане от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД на суми към крайни битови клиенти, тъй като финансовите средства, които ще бъдат изплатени въз основа на ЗПФПБККЕЕ са бюджетни, а не средства на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Изложените аргументи обосновават извода, че изпълнението на клаузи от ОУ, като неразделна част от лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, подлежи на контрол от КЕВР, която при установяване на неизпълнение има право да указва начина на прилагане на клаузите на ОУ, а също така има и материална компетентност да ангажира отговорността на електроразпределително дружество, вкл. и чрез налагане на принудителна административна мярка.

При постановяване на процесното решение КЕВР е спазила принципа на съразмерност

по чл.6 от АПК с оглед на времетраенето на липсата на електрозахранване, обхватът на аварията и броят на засегнати клиенти на дружеството. Решението е съобразено с принципите по чл.2 от ЗЕ, вкл. за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа енергия, за развитие на инфраструктура за разпределение на електрическа енергия и за енергийна сигурност на страната. Решението също така е съобразено и с принципите по чл. 23, г. 4 от ЗЕ.

С оглед на горното, съдът намира, че оспореното решение на КЕВР по т.3, 4 и 5 е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Същото следва да бъде оставено в сила, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл. чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.

24, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ / в актуалната и редакция/, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100.00 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

## **Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу **Решение № ПАМ -1/ 26.02.2025г. на КЕВР, в частта му по т.3, т.4 и т.5**, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка.

**ОСЪЖДА** „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сграда „И. П.“, да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14 /четиринадесет/ дневен срок ,от съобщаването му на страните.

**СЪДИЯ:**